

Eternity Keep looking up, Thats the secret of life.
- Positivity always wins ... ALWAYS! Thank you
Mark Tuan (Got7)

Eternity Keep looking up, Thats the secret of life.
- Positivity always wins ... ALWAYS! Thank you
Mark Tuan (Got7)

Fallon Raven

Auteur: Fallon Raven
©Coverontwerp: Fallon Raven & Marly Kemp
© Photo's by: Fallon Raven
© Drawings by: Fallon Raven
2020

Dit boek is speciaal uitgegeven

Als dank

Voor Mark Tuan

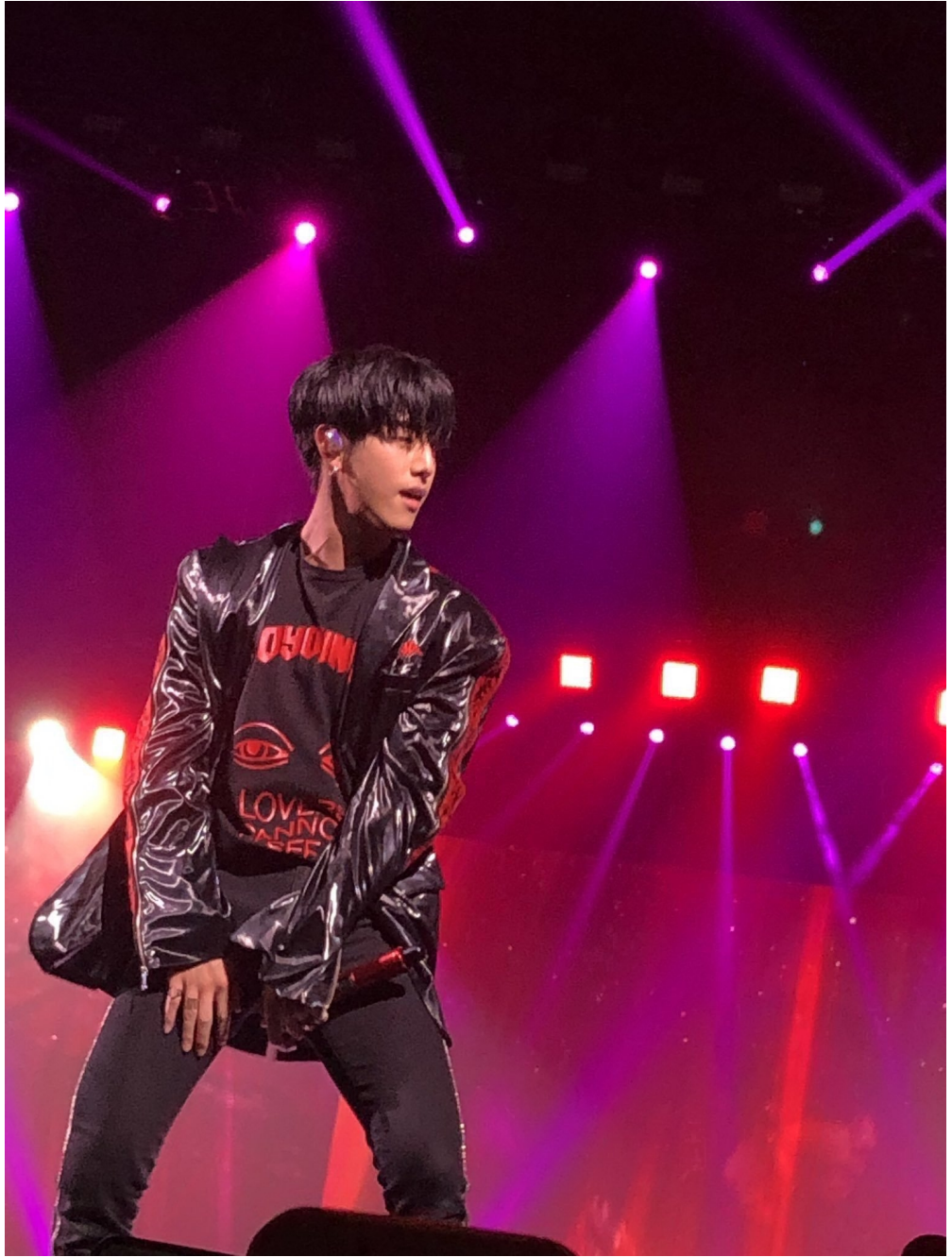
Door Fallon Raven

My story,

My struggle

and my tears.

Lieve Mark Tuan.

Lieve Mark Tuan, (Got7) Met deze boek wil ik je bedanken wat jij voor mij hebt mogen betekenen. Na het onder controle hebben van mijn leukemie is er schildklierkanker bij me geconstateerd. Opnieuw een gevecht die me eigenlijk haast heeft doen opgegeven. Jouw lieve, spontane lach en karakter heeft me vaak weer over de streep geholpen. Iedere keer wanneer je live ging op Vlive merkte ik dat ik begon te lachen en dat ik even kon vergeten dat ik ziek was. Keep fighting riep je dan en dat deed ik! Bedankt Mark, dankzij jouw durf ik weer op te staan en verder de gaan.

Veel liefs, je fan, Fallon Raven.

Dit is mijn verhaal, dit zijn kleine stukjes van mijn dagboek brieven die ik aan mijn Bias heb geschreven. In de boek kun je lezen over mijn strijd tegen kanker, en hoe ik me er door heen vecht. Met veel verdriet, tranen en hier en daar een lach. Maar opgeven deed ik dankzij Mark Tuan niet. Ik wil mij verhaal delen met je zodat ook je verdriet en of wat van strijd je ook moet voeren kunt delen met je Bias/Rolemodel in een vorm van een dagboek. Het zal je goed doen, dat beloof ik.

Xo Fallon Raven.

Op school volg ik muziekles - dat is mijn passie en doe het nu al zo'n vier jaar. Ineens merkte ik dat het zingen niet meer ging: Ik werd hees en er verscheen halverwege het schooljaar 2018 een flinke bobbel in mijn hals. Er werd een punctie gedaan. Deze wees een goedaardige gezwel uit van twee bij drie centimeter. Ik kon gerust zijn. Advies van de endocrinoloog en de huisarts was in eerste instantie de bobbel te laten zitten, want een operatie zou veel meer schade aanbrengen dan het gezwel zelf. Kort daarna kreeg ik last van het ademen. De bobbel bleek naast mijn stembanden ook mijn luchtpijp te verdrücken. In overleg met de chirurg werd er april 2018 toch de rechterhelft van de schildklier verwijderd. Ik was eigenlijk alleen maar opgelucht. Straks zou ik weer kunnen zingen. Er zijn van die dagen dat je nauwelijks beseft wat je overkomt. Als het spreekwoordelijke "donderslag bij heldere hemel" is er ineens op 15 Januari 2018 het K-woord... Ik ben nog niet zo ver dat ik het goed uit kan spreken, schrijven is gemakkelijker. Het rare is dat ik er nog weinig bij voel. Misschien moet ik het honderd keer zeggen: "Ik heb kanker!" Nee, ook honderd keer herhalingen werkt niet. Het zal nog wel tijd nodig hebben om te bezinken. Mijn moeder haar eerste zorg is gelijk hoe gaan we hier door heen komen en kan behandelingen mij redden en hoe nu verder. Ik zelf, over mijzelf.. Ik weet niet wat ik moet zeggen, ik sta er nog niet helemaal bij stil denk ik. Ik heb de positieve instelling, Keep Fighting! Ik zeg tegen mijzelf dat het wel goed komt en dat er een oplossing zal komen. Ik ben van mijzelf een sterk persoon en heb een sterke wil. laten we hopen dat het zo blijft. Ik ben niet van, bezorgd misschien, maar niet bang. Ik laat me niet klein krijgen. Ik ben nog zo jong, let wel 17 jaar en ik heb nog een heel leven voor mij immers. Ik zal het met de dag bekijken, wat kan ik anders doen?

Mijn ouders hebben het inmiddels mijn twee zussen en broer verteld. Ze nemen het goed op en toch kun je zien dat je hun tranen proberen in te houden. We zijn positief, we kunnen dit handelen roept mijn broer. Mijn gedachten zijn blank.

Diagnose

Twee weken later ging ik nietsvermoedend samen met mijn moeder naar de chirurg om de wond te laten controleren, dacht ik. Daar zaten we dan samen. Ik kon mijn eigen hartslag horen, zo zenuwachtig was ik. De arts keek mij en mijn moeder aan en zei heel rustig "we hebben tegen alle verwachtingen in toch een papillair carcinoom met folliculaire variant gevonden."

Ik kijk 'm niet begrijpend aan en zie mijn moeder opeens wit weg trekken. Terwijl ik hem niet begrijpend aan kijk, denk ik, want hij verduidelijkte: 'Je dochter heeft schildklierkanker.' Het is alsof de kamer stilstond. Het blijft een tijdje stil. Naast mij hoor ik mijn moeder slikken en ik zelf voel eigenlijk helemaal niks. Ik heb er geen seconde bij stil gestaan dat het überhaupt tot een van de mogelijkheden kan behoren. Even later lopen we stil naar buiten. De artsen willen eerst bekijken wat de beste behandeling methode is voor mijn specifieke geval en over twee weken horen we wat ze besloten hebben.

Waarom? –

Ik vlieg van de ene kant naar de andere kant... Op de ene moment denk ik 'het komt allemaal wel goed' en ben ik erg positief en aan het andere moment denk ik 'wie houd ik voor de gek?' Dat komt vast doordat het slapen zo slecht gaat. Piekeren, je kent het wel. Daardoor raak ik toch een beetje oververmoeid en geïrriteerd. Ik ben zeker nog positief hoor, dat zeker en anders keer ik mij toch tot de K-Pop groep Got7 en draai ik hun platen helemaal grijs tot ik even met mijn gedachten ver weg ben. Begrijp me niet verkeerd, ik besef dat ik ziek word en dat het niet gemakkelijk gaat worden, maar dood ga ik niet! Ik merk wel dat ik wat boos word, maar dat heeft zo weinig nut. De vraag 'Waarom ik' stellen slaat helemaal nergens op! Ik moet dan ook zo niet denken!

Geduld

De grote dag waarop de oncologen, de chirurg en de endocrinoloog om de tafel gaan om te spreken wat ze met mij gaan doen, is een stomme dag. Het gaat over mij en ik ben er niet bij. Om het nog stommer te maken, moet ik nog dagen wachten om te horen wat ze hebben besloten. Dit is niks voor mij. Ik wil de regie en de controle houden. En heb ik nog wat te zeggen?! Als ik iets niet heb, is het wel geduld. Maar ja, ik zal dus toch wel even moeten afwachten nog, dus geduld opbrengen. Dan maar naar video's van Got7 kijken, ik heb daar zo veel aan op het moment. Even vergeten wat er gaande is, je kan nu immers toch niks dan alleen maar zitten af te wachten. Haat het! Gelukkig weet de humor van Mark Tuan mij weer op te vrolijken en beseft ik dat ik dankzij hem met een grote glimlach naar de Got7 Madness zit te kijken. Thanks Mark!

Informatie opzoeken

Ik ben me na een periode kop-in-het-zand-steken toch maar eens wat informatie gaan inlezen, wat staat me te wachten? Ik heb me vergist in mijn denkwijze. Ik dacht dat het een rotperiode zou zijn waar ik even doorheen moest. Het valt vies tegen. Als ik het zo lees, blijf hier gewoon de rest van mijn leven zoet mee, daar moet ik mij wel op in gaan stellen. Ik ben realistische en wil weten wat ik verwachten kan. Ik ben geschrokken van de verhalen over 'de slok.' De slok is een radioactieve jodium dat wordt toegediend in een speciale kamer, waar je een aantal dagen compleet wordt afgeschermd van de buitenwereld. Het klinkt alsof je in een cel zit. Dat is wel een val van het internet. Alle verhalen die je daar leest- ze kunnen je steunen maar ook breken. Maar ik moet het zien als voorbereiding op. De ondervinding is de beste leerschool.